

Àlex Prunés
LLINDARS

Exposició: Del 10 de maig al 28 de juny de 2019

Galeria d'Art Anquin's
C. Campoamor, 2
43202 Reus
TEL. 977 312 759 / 666 674 996
www.anquins.com

De dilluns a divendres: d'11:00 a 13:30 i de 17 a 20 h; dissabtes: d' 11 h a 13:30 h

Inauguració:

La inauguració tindrà lloc **el divendres 10 de maig a les 19:30h.** amb la presència de l'artista.

Os oferirem el nou vi "Secrets de mar" del celler Clos Galena.

Nota de premsa

Alexandre Prunés i Bosch (Barcelona, 1974) és Doctor *cum laude* en Belles Arts per la Universitat de Barcelona (2017) en el programa de doctorat *La realitat assetjada*. La seva activitat professional es desenvolupa en dos vessants: en una part rellevant com artista, amb un ampli currículum d'exposicions arreu del món, participació en fires d'art internacionals i obtenció de premis i beques de pintura. En una altra part, la seva activitat docent es desenvolupa en l'àmbit de l'ensenyament artístic, del dibuix, la pintura i els procediments i tècniques pictòriques.

Aquesta primavera la Galeria d'Art Anquin's presenta la seva obra més recent. Sota el títol "Llindars", Àlex Prunès exposa una visió contemporània de la temàtica paisatgista, que vol despertar la imaginació de l'espectador. Respecte al concepte al voltant del qual gira l'exposició el mateix artista explica:

"El llindar és un objecte de naturalesa arquitectònica que separa dos llocs, sovint un d'exterior i un altre d'interior. De vegades també separa dos espais interiors, i el paisatge conté llindars que divideixen espais exteriors. Que sigui un lloc limítrof no vol dir necessàriament que puguem creuar-lo. Només ho podem fer

quan no està barrat al trànsit. En el simbolisme de la porta i de la finestra, Juan Eduardo Cirlot menciona el caràcter psicoanalític amb la idea d'entrada i penetració, contrària al mur. Aquest impossibilita directament el pas sempre, però el llindar no sempre és obert i accessible."

"La naturalesa del llindar es ceneix a ser fronterera: és un límit i alhora un punt de connexió. No té, en sí mateix, a penes dimensió, no ocupa res més enllà del que requereix la seva funció. La seva identitat és ésser la fina línia que uneix i separa dos espais."

“En aquest sentit és un element que adquireix una cabdal importància pel seu paper de passatge. Constantment creuem l·lindars físics però també d’invisibles, com quan creuem per exemple de l’espai real a l’espai de la imatge.”

“Efectivament podríem considerar que en la pròpia acció d’observar un quadre creuem un primer l·lindar, donat que a nivell de consciència transitem la frontera que separa la nostra realitat de la que ens ofereix la imatge, sigui quina sigui. Amb la mirada, creuem el límit del marc i entrem en un altre món. Emperò aquest l·lindar no és el darrer, perquè tot sovint, en el quadre se’ns presenta una de les seves formes, associada inevitablement al misteri del que hi haurà a l’altra banda, en forma de porta de la casa, d’entrada del circ, de finestra o de porta en un mur del paisatge.”

“En el cos, la mateixa boca és un l·lindar, els ulls també... El dels ulls és un que no podem creuar. Més enllà, a l’altra banda, només el desconegut.”

Us esperem!